

Водеће земље ЕУ ревидирају однос према имигрантима. На недавној Минхенској конференцији за безбедност британски премијер Дејвид Камерон позвао је да се заувек одустане од неуспеле политике мултикултуралности и агресивније да се бране западне либералне вредности.

Камерон није усамљен. Раније је ову чињеницу признала канцелар Немачке Ангела Меркел. Крајем прошле године она је изјавила да је миграциона политика од пре 50 година била недалековида. Оријентација на мултикултуралност, по њеним речима, била је погрешна.

Реч је о масовном привлачењу стране радне снаге у Европу, које је започело 60-их година прошлог века – углавном из Турске, Северне Африке и азијских региона. То су диктирале економске потребе. Европа која се опорављала после Другог светског рата имала је потребу за радном снагом, и радна миграција се разматрала као принудна привремена мера. При томе се претпостављало да ће се мигранти временом вратити у домовину. Ипак то се није десило. Већина њих решила је да се устоличи у Европи.

Према подацима статистичког завода ЕУ, у јединственој Европи сада живи преко 30 милиона миграната. Највећи их је број у Немачкој – 7 милиона. Значајни део миграната чине муслимани. Њихова интеграција у европска друштва, на шта је рачунато, није се десила. Мишљење експерта МГИМО Јелене Пономарјове.

Њихова представа о томе како треба живети кардинално се разликује. Исконски Французи имају једну представу. Муслимани из Алжира другу. Људи укључени у одређено културно друштво, у њему нису асимилловани, већ су живели у дијаспорама, енклавама, у читавом региону. И испада да је политика мултикултуралности доводила до

тога да се губила, брисала нека окосница традиционалне Старе Европе.

Тако су уместо мултикултуралног друштва многе европске земље добиле сегрегацију, тачније паралелно постојање најразличитијих култура. Уз то наталитет имиграната је већи него представника домаћег становништва. Постоји реална опасност да ће временом у Европи бити сасвим другачије нације и друге државе.

Европљани постају свесни тих претњи. Последњих година то се изражава подршком бирача странкама десног усмерења. Па и владајуће странке – исти ти британски торијевци и демохришћани у Немачкој – ако је судити по изјавама Камерона и Меркел, изводе одређени окрет удесно. Према прогнозама, ксенофобија и радикализација политичког сисема у Европи ће се увећавати. Упоредо са њима треба очекивати поштравање унутрашњег миграционог законодавства.

(Глас Русије)